

نصب کرد و در عقب آن قریب به نیم هزار از هر سطح
 زمین تا کنار خندق تعبیه کشید و پس از آن خندق فی بعرخ
 قریب سه کیلومتر بزرگ باشید با مصلح به بوار قاده ساخته
 و درون خندق نیز بر از بمانع گردید آشامیدهای در جمیع قاعده خود
 بزمین تراویث ترسیم داشتند و قلعه های این طبق گوارانی نداشتند
 خاک سارند و سخت جوشش را در بامی بر مها پنجه محیط گشته
 و از طرف مشرق نهری عظیم موسم به بناس آمد و در پایی
 کوه سلطود به دریایی بر مها پنجه ماحق شده صوب شماش
 خندق کوچه دنگل محفوظ کرد و بعد از مفتوح شدن قاده کنل
 را فرمود و داجو دارد و درون قاده می آورد پایش بیکی از
 گوهای دور قاده فروخته بمانعی سه میل خاید و از انطرفت سر بر
 آورده تراویث شده و اسب از پادر آمد و خندرو روز از سواری
 افتاد چون از آب بناس عبور نمایست نمود بگشتنی بل بسته
 در حین مرور توپها یک کتفی با بند است و توپی از توپهای سرکار
 نواب مستغی عن الالقاب که نسیر گول میخورد با افتاده
 خرق شد بمعی از ملاطان سمع نمود و تعبیه ها حاذه دار موضعی که توپ
 در آنجا فرو رفته بود آب را برید و جانب دیگر گردانید و بجز ارجمندی
 بعد از خندر و زبانه ای افیال نوابی از آن نهر تند عینی برآورد و پنجه کسر

د سایدند و بانعام و تحسین سرافراز شده سید ناصرالدین خان
 پایادگار خان و دیگر امراض ب الفرموده از اب بر مها پنگز شد
 برادر هو کب ظفر مال نزول و ارتخال می نموده تاریخ بست و جهاد م
 جهادی الثانی حوالی گواهی مضر ب خیام جنو و نصرت فرام
 گشت رشید خان ما مورد شد که از جانب شمال عقب
 قلعه رفته نگذارد که مقهوران بد ردو نه قبل رسیدن
 خان مذکور مقاهمیر شب قلعه را کن اشته کریخند تاریخ بست و
 پنجم ماه مذکور رایات نصرت آیات بقیعه کرد و موضوع سرگمهای
 آشایهای ساخته بودند رسیدند و بنا بر انکه مقاهمیر در پیش
 در دارند چو بھای قوی بر زمین فرد برد راه دخول و خروج
 مند و دعاخته بودند فیلان سر جلو را آوردند تا چو بھار اکنه
 در دارند را بگشایند افیال چون بسیارت و عجلت قلع و
 و قمع اساطین نمی نمودند و نواب سنتی عن ال لقا ب
 سارعند در مراغه داشت و اشت حاجی محمد باقر صفا ای که از
 زمره نوکران روشناس آن سرکار بود دوستون کلان
 را بتوہت در بغل گرفته از زمین بر کند و موجب تعجب حاضران
 گشت پس ازان چند جوب را افیال برآورد و در آددا
 شد و نواب سنتی عن ال لقا ب داغل حصار شد

و سمعت و میانت آن را تماشا کرد و بگواهی که باود کرد و پیشتر
 بود نزول فرموده حفظه قلعه پند و که آن روی آب مخاذی
 سری که میانش ساخته شد و بود نیز بی جنگ را ده زیست پیش
 گرفته باد گار خان اذ بک قعاقب کرد و بسیاری از آنها را بقتل
 آورد و دو حشی نسیر تان قلعه بکلی که هفت کرد و پیشتر از قلعه
 پانزده بود و بده به سم سرمه غازیان نصرت سندروم خود را
 بصرای فرار شتا فند پاره در نیو دک و بد وق و بار و ت
 به نصرف تصدیقیان با دشای در آمد قلعه سری گهات در
 رفعت و سمعت زیاد و بر قلعه جو کی گهوبه بود و بوارش از
 بالای پنج کوه گذشت و بهای خ و خندق بسیار کلان داشت و
 قلعه پانزده دوم مساوات با قاعده سری گهات می زد و قلعه
 کلی هم در میانت در فحانت کمر را زه و نیو دنی تکلف اگر
 به مقضای و قل و فی ذار هم الوع * هراس در دل کشدار
 نمی افتد و قایم کرده بحداره داری اندام می نمودند تا دسیه ن
 بر سمات ایام و فایه نخیر بکی اوران حصون نمی کرد بتواند ای
 گوگه بیاد بینی دلو ناجهادی و سعیل جو گی که از معابد عظیمه هنود
 است و اخمامی اینها در افغانستان و افسون مذکور بالای کوهی که
 منصل بقلعه پانزده است واقع شد از پائین تا قله کوه زین

ستگی هاخته اند عدد دز پنهان از نصد و پانچاده زیاده دارند که
 است و این قله کمی تصل همان کمی بیش است که در اسماه
 کفار هند کو د مرتع فبل مو فور است درین لاکر ذیع راجه
 مک در نگ که از جمله تبعه راجه اشام بود بلاد است نواب
 سنتی عن الالقاب مستعد گردید و د وزیر خبر فبل پیشکش
 کرد و بخواست و اسماه است متقد سهان گشته بر فاقت
 رکا غیر انتساب ماوراء شد محمد بیک ملازم سرکار
 نواب سنتی عن الالقاب بفوجداری گواهی و حسن
 بیک زنگنه که ایضا در علیک ملازم آن آن سرکار علیک
 بود به تهانه داری کمی تعین شده *

* گفتار در آمدن لشکر ظفر اُر بیلک اشام و مفتح *

* شدن آن دیار بر دست لشکرها نصرت اسحاق *

بعد از رسیدن رسیده خان بر کاماتی و قیام از برآمدن نواب
 سنتی عن الالقاب از خضر بور سرداران آشام و سفر ران
 سنجیب آن مرزو بوم و حشت سرانجام که بضبط سحرای کار و پ
 قیام داشتند و سولی نزد دشت بد خان فرماده پیغام ای
 ستره راه دور از صواب نمود و سبب نهضت شکر باد شاهی
 راه آن صرت استفاده کرد و بودند رسیده خان حاجب را

بخدمت نواب فرستاد و آن ستفنی عن الالقاب شخصی
 دا هر اه رسول مفضل داشته بینا م داده بود که اگر راجه
 اپنچه از ملک باد شاهی سهرفت سفر دو اگذار دو ختر خود را
 مع پیشکش لایق و رعایتی ختابی و لائق و توبخانه دهد بگرایشی
 که از کامروپ برده بود بغير سند و بیمان را بایمان موکد عاز و
 که من بعد از بیشه مرا حمت به ملک باد شاهی در خاطر قاتر
 نگه داشدم مایز از سر عزیت نسخیر ملکت او در می گذریدم
 و قرار داد خاطر آن ستفنی عن الالقاب چنان بود که اگر راجه
 آشام ملک کامروپ را داده اگذار دو محقر پیشکشی ار مال
 دارد فرع اراده دگونشمال او نموده بعد انقضای بر حات
 متوجه هم رخنگ گردید زیرا که از پیشگاه خلافت و سلطنت
 مادرگشته بود که فرزند آن دا همل حرم شاهزاده شجاع را از
 دبال کمال ملک زنده آن رخنگ برآورد و بحضور رامع النور
 شمر سند و در جواب فرمان فضات تو امان عرضه داشت نموده
 بود که چون عساکر فیروزی مادر را از هم کوچ بسوار و آشام طلب
 نمودن و معامله آن هر دو جاران اما شخص گذاشت هازم رخنگ
 حشرت مقتضای صلاح دولت اید پیو نمود بند و دولت خواه
 محمد رخنگ را بمال دیگر از اخته امسال به تشخیص معامله

کوچ بهار و آشام می برد از دهان علی هذا آن سنتی عن الالقاب
 و ز کوچ بهار و هنگام تو جه بجانب کام روپ انتظار و صول
 رسول از آشام می کشید و چون بس از رسیدن بگواهی
 اثری از رسول و پیامبر ظاهر نشد و در در آمدن بولایت آشام
 ب اختیار گشت ناچار بست و هفتم جمادی الثاني سنه مذکور
 موکب خود را ز گواهی کوچ کرده داخل ملک آشام شد و
 نایبر انگه مد از جنگ آشامی بر خرده و فریب است و شیوه
 شنیدن را کجا بحسب و بینیغی و رازیده و در سوابق ایام بمن
 طریقه برداشت کرده ظفر یافته مقرر شد که جنود طفر و رو دبلو از م
 تیقظ و تحفظ قیام نموده و مردم جو کی براق بسته و زین برداشت
 اسپان مرتب داشته حاضر و بیدار باستند و میر مرتضی با
 جمیع توپخانه ها دسته ای پیش روی امارت بناد لیرخان
 و پی سرقاول لهانزول نمود و سردار مقهودان را داشته باشد
 و چون کرگانو که دارالملک آشام و سقرار اجه است آن
 روی آب برمها پتر بودن اب سنتی عن الالقاب متوجه تنجیر
 قلعه جمهوره که این روی آب نشد و بود ما پین قلعه جمهوره
 و گواهی از موقع بر تینه بدار بخ سنتی رجب نشکر باین کثرت
 را از چنان بحرها عذرست بکتنی در دورد و سعیر حافظت و چون

پیغامبری که هر اردی‌سول آشامی داشت بود و دینه نداشت
رسیده و جوابی نه بر زدن حق صواب آورد و معرفه داشت
رب‌انی دعوت فرمی لبلا و نهارا علم بزد هم دعائی الافرارا کوچ
بر کوچ برآمد از دور اجهاد و در مردم که از اتباع راهی آشام بود
برادرزاده خود را که سمت ولایت عهد داشت با یک زنجیر
فیل بمالد مت فرستاده عذر تقدیم خود را بیهاری حافت و
حسب الهر سوده برادرزاده اش طائفه رکاب گشت آذوه از
کشته شدن مرزا بیگ شجاعی خوشی سرکار فواب مستغی
عن الالقاب است در منزای که از انجاعزم عبور می‌فرمود بودست
بکی از سپاهیان سرکار بزخم جمهوره زار پادشاه آمد و با انگر صدر مُحربه
بمکر رسیده بود از کمال جگرداری برخواسته خصم را بد و ضرب
ست پیر بنا که هلاک اند اخوت و همان شب بر جت ایزدی
پیوست و قاتل بمحروم روز دیگر بر دست دره مقول گشت
و شعر و کشی تو و کشته ترا و انگر ترا کشت هم کشته شد از
گردش ایام سر انجام * بر دی تو و بر دند ن تو و انگر تو بر دن *
بر دند از دحاصل ایام بنا کام * در بکی از سازل ظهور طوقان
عظیم و شدت هبوب صر عقیم موجب غرق و انگسار بسیاری
از کشتهای بادشاھی و تکری گشت و زارهای بزرگ نرا کم

بر مثال افطار و امظمار باریه اکثر اسباب ناچ سبزه را از
 بیان پرداخته خود را با هب امداد اختند و مقاہیر که بگمان اینکه مثل شکر ای
 سابق این شکر را هم نهایت سیر تا قلعه جمهوره خواه بود
 حصن هذکور را ابر دم جنگی و توپ و غیره اسباب حصار
 داری نمیتو ساخته بودند از استحکام عبور داشت که مظفر در
 قهر از دیاد استحکام قلعه سمله گر که آن روی آب برابر
 قلعه جمهوره دفاع شده شده بیان زدهم شهر رجب پای قلعه
 سمله گر بساقی که تیر زنیور که قلعه از بالای خیره نواب
 ستفن عن الالقاب میگذشت معendar شد و جمعی از برق
 امدازان دلیر ما ذم سرکار نواب کشورستان قلعه گیر
 نی تماشی بر حصار دیده وارد و صعود نمودند چون سخیر باین
 نجع مستلزم اتفیع برخی از جوانان کار اعدمنی بود بنا گردند نام
 منوع گردیده باوازم نحاصره پرداختند سمله گر قلعه بود از
 خاکه ماده است ظهار و محو اعتماد کار زار آشایی ناپاک
 در میانست سده سکنه رپشت دست پیشش بر زمین
 نهاده و در فتحت ایوان کیوان پشت باز خود را بر و جوش
 با فلک البروج سره کله زده و گنگره اش از شرفات قصر
 زحل در گذشت خندقش ناشست عکا و ماهی رسیده و دست گش

از دایره ای مکان بیرون رفته ساکنانش از مور و مانع زیاده
 اسباب حصار داریش بروجه اتمم مهیا و آماده شعر
 کسی نمیده نشیش مگر پیشم ضمیره
 کسی نرفه فراز من مگر پایی گانه

دو طرف این قلعه دودیوار مرتفع کنگره دارد کشیده بودند و
 توپ و زنیور که و به دوق بیفاصله بر بازویی جدار گذاشتند و مردان
 جنگی در عقب آن جای گرفته دهند. جاده پایی دیوار خندق و بهانج
 و گوشه ساخته دیوار جانب جنوبی قلعه متنه بکوهی که در عقب
 قلعه بود و چهار کرد و سافت داشت شده دودیوار طرف
 شمالی متحمل بد ریایی بر مهای پنجه که سه کرد و داده بود
 هسته دار نمای از جانب جنوب قلعه بهائی برج جنوبی را سیده داده
 از آنجا سرت مغرب بحریان نموده و در کفر غفار امیر برگناه همین نام
 فرود آمد و حسب الفرق موده هر شب بنویت جمعی از امرا
 موارد شده و در کفر تار و رهاس میده اشتد محمود یاگی بخشی
 با دشای سر برای این کار بوجه احسن می نمود اما رت پناه دلیر خان
 دیر منطقی ریش نشکر جای که نیرو گولی بند و نی از قلعه میر سید
 مور چال ساخته شده و توپهای لگان پیشتر از مور چال آن
 عزیزان برد و بقلعه بسته امباب افزونی عرض دیوار قلعه

پسری بر تو پزدن سرتب نمی شد و بدخی از مازمان سرکار
 نواب سنتی عن الالفاب مردم اهارت پناه دلیرخان
 برادر کوچه سامیت سیبه قریب دلوار حصار بر دندوان از هام تاشام
 و از غصق تا فاقن باران توپ وزن بود که و بد وق و تیر از قلعه
 بر شکر و مور چال امی بارید و در بعضی از شهرها مخصوصاً ان بعیده
 و غوغای برآمد و بسیه دست بر دمی نمودند و از طرفین محروم و قیل
 و ۱۰ پیرسی سده ششی گرد و آنبو داز قلعه برآمد و بیک دفعه
 بر مور چال مردم نواب سنتی عن الالفاب که غافل نشسته
 بودند ریختند نزد بیک بو د که چشم زخمی بمور چال نشینان بر سر
 مازمان امارت پناه دلیرخان باعانت پرداخته حمله کردند و منحا زیل
 ناب صدر دلاوران ییاد و زد و فرار بر قرار اخبار نموده باز بقلعه درآمدند
 «گفتار در تسخیر حصار سمه گرها مداد دعا بابت ایزد داور»

چون ایام محاصره قلعه سمه گرامیدادی یافت رای صوابهای
 شکل کشان اقصای آن کرد که فوج عظیمی بر یکی از آن دو
 دیوار متصل بقلعه که حقیقتش سبق ذکر یافت و هر کدام فی خر
 دانه قلعه ستمکی بود و بیوش کرد و مفتوح مازند از عقب
 قلعه سمه گردید آمد و اینها از آن طرف مردم معیکر ظفر آورد
 از بمنابع پیکهای سوجه حصار غذ کورد گردند تا به عنایت الهی کند

سخیر برگنگره قلعه جای گیر گردید بنا علی هذا مقرر شد که فرمان خان
 جدا این مذکورین ۱۹ ماهظه کرد و جای بورش اخیار نماید اگرچه
 طرفین قلعه جنگل بو اما احتیاط جانب جنوب بنابر قلت جنگل
 در میزان بصیرت خان مذکور سنجیده نمود لهذا رفت و دید و آمد
 و عرض کرد و یکی از اولاد روسها قوم آشام کرد و عهد صبی از انماک
 جما اخیار کرد و سال بعد رهاگ با او شاهی سربرده به مقضای
 * شعر * عافت کرگ زاده گرگ شود * گرچه ها آدمی بزرگ
 شود * از روی تلبیس اعرض رسانید که چون من اذین سرزمین
 مطلع ام فوج را جانب جنوب قلعه بوضعی کار تفاصی دیوار و عرض
 و عمق خندق و سوراخهای بیانع دار کم باشد می برم تا بهوت
 سخیر شود شب پانزدهم رجب مقرر شد که امانت پناه دلیر خان
 با توپخانه با او شاهی و دیگر امراء هزار و پانصد سوران نواب سنتی
 عن الالقب روانه متوجه گرد و چون مشهوران برین گنگابش
 اطلاعی از این بسرعت طی سافت نمود و صبیح بوضع
 بورش رساند و به طاووب فایز گردند آن راه برگرا
 همان ساعت خبر بردم قلعه فرستاده پیغام کرد که من فوج
 را بفیلان مکان که قلب ترازان در حوالی قلعه جای نیست
 آورد و عرض سهام خون آشام شهادی صازم و سر * بیت *

*اذکان الغراب دلیل قوم * هیمه‌ی هم ای دارالبوار*

بظهور می آرم خان مذبور نصف شب راهبرد کور را هر اه
گرفته روانه شده بون مجازی و سطدبودار کرد و از هدایت
در سید مهر مرتفعی را با میانه خان و جمال خان فرستاد تا مقابل
در دوازه که افشاچ آن در نهایت صعوبت بود بتوپ اندازی
قیام نمایند و خصم را بخود مشغول ساخته از موضع بودش غافل
سازند میر مذکور برادر دوازه سلطور بتوپ اندازی اشتغال
نمود و مجازیل که بنا بر پیغام آن راهبرگراه در فکر استحکام
موقع مجهود بودند مترد خاطر گشته اکثر توپ و زنود رک بر
در دوازه و اطراف آن بجده شلکی نمودند که ولود روز میین
و فلغه در آستانه افسند و بون میر مرتفعی و هر انشر بناهای
نهاد شد و همت بفتح الباب می گذاشتند جمعی کثیر از سوار
و پیاده هملاک گشتند و گولی به وقیه پیشانی میانه خان که پهلوی
میر شمارالیه ابتداء بود رسید و بخیر گذشت و آن دلیل ذلیل
مکون ضمیر علیل خود بظهور آورد و لبرخان را بجای برد و لالت
بودش نمود که آب و حمیر و خنک و اجتماع مقابله هر از موقع
دیگر پیشتر بود اهل حصادر دست باستعمال آلات پیکار
یازدید و بیکبار چندین هزار تنگ و نیز بر فوج خان که بیر قاعده گیر

را گردند از اتفاقات حسنه نفیگی برمیقبل آن را ببرگردان خود ده
 مالک سجیل جهود حضرت و حقیقت « ولا هل حق المکر السیئي
 الا باطله » ظاهر گردید چون بفرست اتفاقاتی بقیه نیل مقصود مراجعت
 کردند نبی نو دستیر بیشه بپرسی دای خان فیضی را که مرگوب شد
 بود با سبب خندق راند و مردم دیگر طالع شد و رچین مشاهده
 کردند اذیارا و افظعه ارا برآورد سه نمودند و دُندره و دُنگاده عظیم
 در بوسیت آخرا امیر خان نعمت شد و بمعده دی می از پردازان
 بسی حصار دست چهارده سه بیانی هست « لائی ۰ یواه برآمد و د
 لذره که از جهود خسرو دو بود و بد و جو ، پها هی زین من از بیش
 اند از مردمی نہ زم کشته شد و فی الحال محب و دکم من شده
 فلجه غلامت شده کنسره را داشت « بر اعماق اهل اسلام و زید
 سنت بیان است دا مارت بیاد دلیر خان ، ران دو روزه است خود
 مخدی هد از جهود مفهای شده دکام در امری مسود که روان تمن
 آفرینی کرد و در وحی دو زین من « دان بکاد » می خواند چند نیز بر
 چند و سپر خان مظفر اسید و چون مدد رفع بد دفع « دالله یعاصیک
 من الناس » بو دکار گزینه از زین آدم خان که برقبل دریافت
 دلیر خان بود شنیده شد که بست و پنجه پیر بر قیل مرگوب
 دلیر خان جایگیر شد و بودن فرد خان و اغاخان نیز خسته نخوا

سهام گردید القصه امارت پناه دلیرخان از موضع بورش
 و اغلب حصار شده و ببر مرتضی دروازه را مفتوح ساخته و مقصود
 بسیار کشته از غصب قلعه سمله گردید آمدند و از معکر
 همایون نیز بورس نموده ما زمان سرکار کرد و سپه بو دند از
 خلق گذشت شروع در بالادرفن بدیو از حصار کردند مقام بیر
 رادل از جای رفت و فدم ثبات متر لزل کشت بای مردی
 جوانه زام و دستگیری غرار کریدند از قلعه برآهی که
 سایی این رو را طلب نداشتند و از قلعه بو دند بجنكل گردیده
 و آمدند که مود بیک بخشی مادر شد که تعاقب شهرمان نماید
 چون اراده بیک جنكل زی ده سافی فطلع نمود است نمود معدودی
 را فیل داسیم ساخته معاون است کرد هر آن مادرت پناه دلیرخان
 جمعی کثیر را اسیر کرد آورده مسلمانان و ساکنان
 مکان کام روپ که علو غاو که رفیق محمد و ران بود مد مطابق العمان
 شدند و آشنا پیهاد امقر رشد که بجهان گیر کنر جهت بازدست
 ساختن ببرند و از اسناد تحریر قلعه سمله که جمعی کرد بسیار فضلت
 حصار جمهوره قیام داشتند نیز کرد بجهت قاده را غایی ساختند
 بو اب سنتی عن الالقاب شانزدهم شهره کورد داخل
 قاده سمله گردید و از تفرج استحکام آن آنست برت

... ان نیچه گرفته در موضع کلیسا بر مذوال فرمود و توپ و راک
 و دوق و باروت بسیار داده بحیر فیل که مفهود آن گذاشته
 کر شده بود و بحیطه نمود تندیں با دشنهای داده و بقدر عن
 نام داده که هر کس از آنها سیما داده قاعده معاوک بحر
 اند ام کایه عاریان شکر بجهه * و قاتلوا فی سیل اینه الدین
 بعده ملوکهم * رد شر را در سه سکه سازند و هر کسی بر آن
 اند اند * نیزه را از آن نشاند آید مفتلای * دان احمد من
 المشرب اسحاق را از آن مفتلای ساده بخورد آورده نموده ای
 نکوایی * فشد و داده و داده مفتلای داده اند آآ * ممل مسوه و آید
 و نت نت * سهی مان و دن فرد مردم این ملک دارد
 که دن این نهضه داری مگر شکر این ملک آن اسم بیرون آمد
 بوعی اسرار داشت که در هفت بیان که ساخته بود و زی
 ما زد و آن ملک افاقت اشتهادی داده و شکری د
 سهی داری داری را بروای آن شد که پیشتر عاده و اشراف نداش
 بیا سب مال و موس سکه آن ملک تو اید کرد و داکر ایه کسی
 اور اعلیی بادی مرئی ایس کار ملکه نهاده آن می سند و مه ایه
 و ساهله نه خیابان شستجیر و نه بسب او می پراخته خوان آن
 هشت پیش که بروای معاشرت دلران کلیسا بری و آشامی

صحراء بیشه فطع نموده بین نر آن ستر نموده * شعر *

* در بیان گرزش سوق کعبه خواهی زد فدم *

ه سر زنشها گرگند خار میباشد غم مخوره

سرد قدمی جز خیال آنها داد آغوش وصال نکشیده

می سرا نیده * شعر *

ه ای که در کوچه مشهد نما می گذری *

ه بزر باش که سرمی سکند دیوادش *

وسته میان ناراج اند بشم که ارد هوس نادرت مال و ساع

کشیده دوخته بشفعت و شر و تمام شب و فراز

پیو ده می گفته * شعر *

* ه اوی کعبه چنان مید و اند م نشاط *

* که خار های میان حریر می آید *

نقطه بجز همان در خریطه آرزو و جنسی بغراز حست ده

صد و ق تمنا نهاده فریده می زده * شعر *

ه بخوان ه دست ارادت گم درازه

ه گالوده کرد اند بزم این نواله را

و من العجیب اند اگر بکی از آشامیده بازن و فرند آمد و اظمار

ای و اتفیاد نموده در جوار شکر ڈفر شعار آبا، می شرد باز

به لاله قاید او بادراری شد و نزد راجه سیرفت همان لحظه
با زداج و اولاد عجرونی نیغ جلا دید راجه می گردید و با وجود این
عنف و آن لطف به نژادان آشام اصلارام اهل اسلام
نهند و چون آثار بر حاتم ہوید آشت اپنچ آمد و آباد شد
بودند گریخته بکو و نزد راجه و بخواهار قتل و اکثری عاف نشانی
سیاست کشیده را عدم بیودند و تقیه البتیت شده
محوالی اردوی هنر قرین آمد و مراحت می رسانیده چنانچه از
سیان کلام آیند و بوضوح خواه بیوست *

* ز به گریکو نی ناید تو عذر ستس ز آفرینش *

* که معذور است مارادیست چون محل عسل شانش *

سید نصیرالله بین خان : جمعی از مردم بادشاھی و نوابی نوچهاری
کلیا بر و سید میرزا با سید شادوار راجه کشنگنگه به تهانه داری
جهود مقرر گشتند *

* گفتار در اختصاص یافتن نواره بادشاھی *

* نفع و ظهر و رسیدن لشکر صرت اثر بلکه موگر *

بنادر بخوبی مارجب از کلیا بر کوچ شد و چون ندد و مزال بنابر
انگه در بامی بر مها پڑا های کوه افتاده مرد را فوایج منصور بدر حائل
مقدور نبود سافت بعید فیما بین لشکر خشکی و نواره پهی آمد

وابن حسین داروغه دواره حسب الفهر موده جهت سر انجام
 بعضی مهام ماذم اعلام فندر فرجم بود مجهوران افتهاز فرمت
 نوده نماز شام بست و یکم ماه رجب با هفتمه مشتمل کشی
 کلان پرساز در حالی که قلیلی از کشتهای جنگی باد شاهی که عدد
 آنها بصد نی دسید بمنزل دسیده بودند. خبر بر سر نواره
 باد شاهی آمد و شروع در توب از ازی نمودند من رخان زمیندار
 و علی یگان نو که سر کار نواب نادر که را کب و خارس
 نواره بودند طوفان به محیط خویش دیده سفاین قاوب را
 در اینکان بحر برآ نوب عرب و نصر صرچار موجه طعن و ضرب
 بلنگرهات و قرار استوار ساختند و باد بان توکل بر هنایت
 ایزدی و اقبال باد شاهی و نوابی بر افراد شاهه یخنگ داریو ستد
 و قریب به ده رشی بر سیدن برخی از کشتهای غراب و طبه
 و سلب مزید استظمهای متوجهه از قرقشوار گردید و داد مردی و
 مردانگی و لوازم بر دلی دلاده مردی از طرفین بوقوع انجامید
 و نیک بحر روز بست و دویم ماه مذکور چنگ ترازو بوده غالب
 از مغلوب تنبزی گردیده چنگ نوا آزاد باین اشنه ادوامه ای
 در میان چنگ کاره و نواحی آن در هیج زمان کسی نشیند و بالعده
 قلت عدست و عهد د و کثرت نزدیک بود که مردم

با دشایی را بتو و آرد درین اثامه برآید و بانی از افق ها الله یوبد
 بصره من بشاهه سه برد دستیج فتح و ظفر از مطلع احوال اهل
 اسلام طالع گشت تبینی بن مقال و تفصیل این اجمال انگه
 چون شب صدای توپ سو از رو سو الی به شکر قدر از که سه
 کرو و بالاتر از ساطل بحر بود در سید شب الارشاد نواب
 سنتی عن الالقاب محمد موسن بیگ که ناز خانی بکوک نواره
 رد آن کرد په مشارا پی کرد و ظلت لیل بنا بر عدم بلده و فتحه ان
 جهود و غور بستگل و کثرت و طل بواز آذربایجان سید بود فرب بیگ
 په روز بلده شد و هامد و دی بکنار زمک که مشهود بد ریاد فوازه
 بود در سید و کرناچی دا فرمود نا کرنا کشیه مقا ہیر را از
 شیدن آواز کرنا و شاهه دار ران دل از جارفت و مردم
 نوازه با دشایی را تهور افزوده بی مکا با کشته ها جانب خصم
 رانده مقهوران دل باخته تاب حمله داد و ران نیاد رود و رود گیریز
 نهاده و اکثری که بر تهدی روی کشتی اعتقاد نداشتند خود را
 بکنار آمد اخذ و معرفه خیلی کشید و سیده چهار صد
 کشتی که بر هر بیک توپ کلانی موضوع بود بدست مردم با دشای
 افداد سو داد را ق که بسیی از اسباب در نواره بود
 بکشتی از کشتیهای متفو خود سید و بیکی از آشامهای مال

خود داد خمی را در آن سیان افتاده بود بطریق سر زدنش با و
گفت اشیا شهار اچه بارا که باشکر پادشاهی اراده مقاومت
نماید جواب داد که اهل هند مثل شهودی دارد که هر کرا
طالع قویست سلطنت از وست شهار را با این نوازه که داشتید
ظافت یکصد هزار همانی داد اما نجوت اختر بخت را چه علاج

* شعر *

* زبیرن فردون بود همان بزود همزیب گردید و بگشت هوا *
و الحق اگر درین جنگ بکی ازان داد سه دارانه ک غبار
و هنی بر فرق شجاعت خوبش می رنجت نوازه با و شاهی و شکر
بالنهم از دست رفته توجه موکب ظفر قرین یکانب مقصد متصرف ملکه متعددا
می گشت القصه روز دیگر که هسا که مخصوص ره کنار دریا ذیام
افامت منصب ساخته بودند لقیه کشیهای گریجته از بیش
وارده با و شاهی با بخار سیده ندو را کهان سفاین از
هر اس کشیهار آن روی آب گذاشته بخشی گریجته و
کشی بخار مردم لذکره ظهر اژدریز گرفته نسخیر قله سمله گر
و شکست نوازه موجب انگسار مجهودان شد و عجز نام باحال
ایشان را ای بافت و بفکر مال کار خود افتاده هازم کو اس نانی
گردید از بر فراز آن نیست شده اما سه دسته

که در خبری نیست از دست نموده و جو شیوه موضع سه رکه مخینم سر ادقات
 فیض و ظفر گشت امرایی دارالمهام را به که با صلطان آشامی
 دنیا را بجو کن ، سه ولکانی خود مع عرايیش بخدمت نواب
 مستغفی عن الالقاب فرسناد والتماس مصالحه نمودند جواب
 شنیدند که پارسال و فی کرد و کیل را به رجهانگیر نگر خاطر شد
 با بد و متکلم شد و خطاب نمود بزم که اگر داده احوال داسباب
 مردم و توب خانه و شاهی را که از نواهی در غربت نابرده و مع
 رعایتی ناصی و طال مهاک محو شد که داده دار و بخوبی سه
 دور سنتیان امر و فی با دست شاهی را بقدم حسک و لفی تلقی نکند
 و هر سال بصیره باج جنه می از اقبال اول سال دارد و بالفعل
 پیشگشی میکند ب از اتفاق و بیش ب دختر خود بران مخماعفت
 سار دخنان غریب است از نادیب او صرف می کنیم و لا بشش
 و از اتفاق ای سالم بیدار بزم داده اگر آن اجوب معلم
 بحر و فلهت آیز و سکه است فیض ائمیز قص خروان از هاجع
 ضمیر بیو دیگر نماید تبیه آن سنه می تاریم و رایت نصرت آبیت
 بر حرکت بسوب و دویت او بخارم خواه شد و این حرکت
 را مانند حرکات حییت خوانین و قبل ماند که بهزار جر ثغیل اگر
 خار غریبی فیض می کردند بجز از نقل بکان فیض ایشان گشته هل

می شد بلکه صحیح شناسد که چون بعثایت الہی این اراده
 بفعل آید است تقاض اسم وجود آن جامد از مصدر رجایت شاذ و
 غیر مطرد گردید و مکانی مزید نمایل است با دشنهای شود اگر کوئن بمقتضای
 فحوای غرایی او فوا بالعهد «غ» بر همان عهد و وفا نیم که بسیم
 بدست «الله» ایه ما پکھر کاون می آیم اگر بخاتف قیاس
 عقل این اندیشه را ضمیر آن لفیف او ای علام غشم بشد
 که از ملک مفرد و مخصوص شده و ماسکن کو هستان مقدون گشته
 سکونت میان اینها به مانند عرف خلت بالتفاهی ساکنین
 وجود معلوم شد تبیغ خون را بزمی ساریم وجود مطلب
 از التهاس غافل ساختن شکر از حرم و باس بود فد غنی
 شد که در لوازم هشتیاری و بیداری شهر از پیشتر ساعی
 باشد بست و هفتم شهر رجب موفع لکھو سگر محل نزول شکر
 غیر از حشت یازده ذنجیر ذبل و این موفع که از راجه بو
 بسرکار باد شاهی ضبط شده درین مسراں بر همی که مرشد راجه
 بود و در موفع دیوال گناوه سکون داشت بخلاف است اسید
 و این فضایمنولی بتوکن را که راجه با پادشاه و مشیر با طلا و دو
 سیوی نقره صد اشرفی و مکونی ضراعت اسلوب
 محمد و بجه پید بس اطمیندر است و تشیید بجانی ممالکت و زنگبل

ادای پیشکشی موفره توفع پیش نیادن از لکه و گردنیل
 با نکره هر حکام این ذیار از روی هجر و افتخار نوشته بیارگاه
 ساکنین دوی القدار اصدار نکرد و و بعد این معنی را
 در بیان بخشش دو سبله بخشنده خداوند حافظه و عفو و صفحه
 شیر ایست از مکارم شیرم ملوک و مهادن طربند ایست
 مرغوب و دایی است سلوک ارسال داشته بود
 بخدمت نواب سنتی عن الالقاب رسیده اشیا
 رسیده را گذرانید چون مکنوب فروغی از صدقه نداشت
 پردازه در جواب صادر شد که عنقریب نزول مولک غیر
 مال بکسر حکان و دافع می شود در آنجا هر آنچه مقتضی و فت باشد بجا فواه
 امد این لکه و گریج مجمع بحرین و هنگه و بر مها پنراست آب و هنگ
 ار کو هستان جانب شمال که در آن آمد و بد ریای بر مها پنر
 محق می شود و عازم کرده کنار جنوبی هنگ طی سافت
 می نماید و مایین و هنگ و بر مها هر جزیره و تادا من کو و نام روپ
 مسوار و مزد و عد افع شد و چون ناله و بکسر که شهر کسر حکان نون
 بر ساحل آن آباد است و در هشت کرد هی شهر سطور
 هنگ اتصال می باف قلت ابشر بر نهاده ایست که
 امر ارسفهانی صغار بران دشوار است و اینصاعجهت رسیده ن

دسته دا نیت طرق و حدو د صفات متفقی آن بود که نوازه
 در لکه هم گر که محل اجتماع اینها را یعنی دهار است باشد مقرر شد که
 این چیز دارد و غیره نوازه با جهال خان و جمعی دیگر از منصبه اداران
 و علی بچک و بغرد ما ذمان سرکار و سورخان و جمیع ذمیداران
 مانک بمنگاره و برخی از مساده های تویی با داشاهی و اکثر
 توابعی بزرگ و کل نوازه با داشاهی و شکری در لکه هم گر
 باشد و نوار و با داشاهی همگی سبده و بست و سه منزل
 در رکاب بودند یعنی تفصیل کو سه یک صد و هنجاد و نه جابر
 چهل داشت عرباب د پرند و هفت بجز و چهار پنده هنجه
 سلب د و پامل یک ب هر یک بالام د و خطکاری د و محکمه دی پنج
 پلوار و بفره کشتهای خود بست و چهار امارت پناه دلبرخان
 اظهار نمود که برخی از کشتهای کوچک هر اه آید که بعضی
 ضروریات را بران حمل نموده ما شهر که مکان نوبان بود مقرر شد
 که هر کس چنین کشته داشته باشد هر اه بگیرد و اکثر کشته
 شکری و بیو باری هر اه شکر و متعاقب بکر مکان نو آمد و بست
 و اشنم شهره کو زیرا عظمه بیرون حمل نخوبی نمود
 * گفتار د رجنبش مرکب فیروزی بهراز لعه هم گر *

* و فتح کهر گا بربنا بت ایزداد گر *

تبریز نورالله ملا زم سرکار نواب مستغی عن الالقاب بهاء
داری نزمهانی دو صحبه متغیر بفیض رام دانگ که موافع است
ما بین ترمهانی و کهرمانانه از کوهستان آمد و از پیش
می گذرد مقرر شده و مخفی نماند که در هر میزل چندین ناکره سه
راه بود که این مختصر را گنجائی تفصیل آنها بست ششم
شهریار سال چهارم جاویس میبینیم که نوس مطابق
سنه اثی و سبعین و الف بھری دایست فتح آبیت
نواب مستغی عن الالقاب مطری بظر از * الحمد لله الذي
سهر لنا مل ا و معابر به پر چشم * ایاقتنا ایک فتحا مینا و داخل
شهر کهرمان شد و از ناکه دیکه و عبر و فرسوده جانش شه فی
خانه را به محل نصب خیام گردید و مردم امن و امان گوش
کاف و سلطان و پیر و جوان دیدند و چندی از سوار و بیاده
تعیین شدند که بسیاری از قیام داشته عوام را از
دخواں مانع آیند و مه امین پسر محمد حسن دافع نوبس که جوان
شایسته و قابل امانت بظریق تبریز این ناریخ بهای فتح کوچ بخار
و آشام در ساکن نظر شدیده * شعر
* خاتمه نن سپاه سالاره کنگزمش رزم یافت انعام
* خون فیروزه مانگ کرد ۱۰۷۴م ۲۹ سنه نهم گذشت ۱۰۷۵م